

Bernard z Clairvaux (1090-1153) - święty, od 1115 opat klasztoru Clairvaux, filozof, uczony, wpływowy teolog XII wieku. Miał pięciu braci i jedną siostrę. Kiedy Bernard miał 17 lat, zmarła mu matka. Zwrócił się wówczas do Maryi, by mu zastąpiła matkę ziemską. Będzie to jeden z rysów jego ducha: tkliwe nabożeństwo do Bożej Matki.

W wieku 22 lat został mnichem w pobliskim klasztorze cystersów w Cîteaux i przekonał do tego samego pięciu swoich braci, z których jeden zdążył już wcześniej założyć rodzinę, a także wuja i 30 innych mężczyzn. Niedługo potem również jego ojciec wstąpił do tego opactwa. Żywoty Bernarda głoszą, że wśród niewiast powstała panika, iż nie będą miały mężów, bo wszystko, co było najszlachetniejsze, Bernard zabrał do zakonu.

Trzy lata później założył klasztor cystersów w Clairvaux i został jego pierwszym opatem (mając zaledwie 25 lat!). W tym samym roku otrzymał święcenia kapłańskie. Nazwa klasztoru pochodzi od nazwy doliny Clara Vallis, czyli Jasna Dolina. Nastąpił wówczas wielki rozkwit tego klasztoru, dzięki czemu szybko powstały następne (w liczbie stu sześćdziesięciu ośmiu). Bernard zreformował macierzystą regułę, kładąc większy nacisk na kontemplację.

Znany był też ze swej miłości do Matki Bożej, którą zwykł pozdrawiać w Kościele słowami: "Ave Maria!". Legenda głosi, iż któregoś razu odpowiedziała mu ona: "Salve Bernardzie!" Mając do dyspozycji na rozmowę z Bogiem tak mało czasu w ciągu dnia, poświęcał na nią długie godziny nocy. Bernard wyróżniał się także nabożeństwem do Męki Pańskiej. Na widok krzyża zalewał się obfitymi łzami. Bracia zakonni widzieli nieraz, jak czule rozmawiał z Chrystusem ukrzyżowanym. Podczas jednej z tych głębokich modlitw Jezus zszedł z krzyża i przytulił Bernarda do siebie. Dla św. Bernarda z Clairvaux największą siłą życia duchowego była miłość.

Św. Bernard stał się słynny dzięki przypisywanym mu cudom, dzięki talentowi oratorskiemu, wiedzy filozoficznej, silnej osobowości i duchowości. Był doradcą książąt, biskupów i papieży, którzy sami zwracali się do niego po radę i pomoc. Wywarł wpływ na życie Kościoła swej epoki. Był jedną z największych postaci XII wieku. Nazwano go "wyrocznią Europy".

Bernard zasłynął także swymi pismami. Jest ich wiele: od drobnych rozpraw teologicznych, poprzez utwory ascetyczne, kończąc na listach i kazaniach.

Zmarł w Clairvaux 20 sierpnia 1153 r. Do chwały świętych wyniósł go papież Aleksander III w 1174 r.